

מכות פרק ב' משנה ו'

שמי _____

א. עיין בפסוקים הבאים:

וכי יהיה איש שגא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים האל. **ב.** ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת. **ג.** לא תחוס עינד עליו ובערת דם הנקי מישראל וטוב לד.

הפסוקים מדברים ברוצח בשוגג או במזיד? _____

לפי זה הסביר התנא של משנתנו שרוצח במזיד רץ גם לעיר מקלט:

רבי יוסי בר יהודה אומר:

בתחלה,

אחד שוגג ואחד מזיד מקדימין לערי מקלט,

ובית דין שולחין ומביאין אותו משם.

לאחר שהרוצח הגיע לעיר המקלט לוקחים אותו משם ו....

מי שנתחייב מיתה בבית דין, הרגוהו;

ושלא נתחייב מיתה, פטרוהו.

מי שנתחייב גלות,

מחזירין אותם למקומו, שנאמר:

"והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו" וגו'.

ב. עד מתי הרוצח נשאר בעיר המקלט? _____

עיינו בפסוקים הבאים:

והצילו העדה את הרצח מיד גאל הדם והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב בה עד מות הכהן הגדל אשר משח אתו בשמן הקדש... כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ואחרי מות הכהן הגדל ישוב הרצח אל ארץ אחזתו... ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן

✓ סמן בקו כל מקום שכתוב הכהן הגדול בפסוקים!!

✓ כמה פעמים יצא לך? _____

✓ סמן בעיגול כל מקום שכתוב הכהן בפסוקים!!

✓ כמה פעמים יצא לך? _____

עכשיו נעיין במשנה...

אָחַד מְשׁוּחַ בְּשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה, (הסבר: _____)

וְאָחַד הַמֶּרְבֵּה בַבְּגָדִים, (הסבר: _____)

וְאָחַד שֶׁעֶבֶר מִמְּשִׁיחָתוֹ, (הסבר: _____)

מִחֲזִירִין אֶת הָרוֹצֵחַ.

כַּמָּה סוּגֵי כֹהֲנִים יֵשׁ כֹּאן: _____

אֵל נֶסְכָּם. אִם אֹחֵז מִ_____ הַכֹּהֲנִים הַגְּדוֹלִים הָאֵלּוּ _____ הַרוֹצֵחַ וְיִצְחָק מְעִיר הַמִּקְלָט. וְזֶה נִלְמַד מִ_____

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר:

אִם מְשׁוּחַ מִלְחָמָה מִחֲזִיר אֶת הָרוֹצֵחַ.

מִיְהוּ מִשׁוּחַ מִלְחָמָה?

עֵינֵי כַּמִּשְׁנָה הַבָּאָה מֵאִסְכַּת סוֹטָה:

משוח מלחמה בשעה שמדבר אל העם, בלשון הקודש היה מדבר, שנאמר והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן, זה כהן משוח מלחמה. ודבר אל העם, בלשון הקדש. ואמר אליהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם, ולא על אחיכם, לא יהודה על שמעון, ולא שמעון על בנימין, שאם תפלו בידם ירחמו עליכם, כמה שנאמר) דברי הימים ב כח (ויקומו האנשים אשר נקבו בשמות ויחזיקו בשביה וכל מערומיהם הלבישו מן השלל וילבישום וינעילום ויאכילום וישקום ויסקום וינהלום בחמורים לכל כושל ויביאום ירחו עיר התמרים אצל אחיהם וישבו שרון. על אויביכם אתם הולכים, שאם תפלו בידם אין מרחמין עליכם. אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו וגו'. אל ירך לבבכם, מפני צהלת סוסים וצחצוח חרבות. אל תיראו, מפני הגפת תריסין ושפעת הקלגסין. אל תחפזו, מקול קרנות. אל תערצו, מפני קול צווחות. כי ה' אלהיכם ההולך עמכם, הן באין בנצחונם של בשר ודם, ואתם באים בנצחונם של מקום. פלשתים באו בנצחונם של גלית, מה היה סופו, לסוף נפל בחרב ונפלו עמו. בני עמון באו בנצחונם של שובך, מה היה סופו, לסוף נפל בחרב ונפלו עמו. ואתם אי אתם כן. כי ה' אלהיכם ההולך עמכם להלחם לכם וגו', זה מחנה הארון.

מה תפקידו של משוח המלחמה?

ג. לְפִיכֶן אֲמוֹתֵיהֶן שֶׁל כֹּהֲנִים מְסַפְקוֹת לָהֶן מַחִיָּה וְכֹסוֹת,

כִּדִּי שֶׁלֹּא יִתְפַּלְלוּ עַל בְּנֵיהֶם שְׂיָמוּתוּ.

מה עושות אמותיהן של הכהנים הגדולים ומדוע?

ד. מִשְׁנַגְמֵר דִּינוֹ מֵת כֶּהֵן גָּדוֹל,

הֲרִי זֶה אֵינוֹ גּוֹלָה.

אִם עַד שֶׁלֹּא נִגְמַר דִּינוֹ מֵת כֶּהֵן גָּדוֹל,

וּמִנֵּי אַחַר תַּחֲתִיו,

ולאחר מִפְּנֵי נִגְמַר דִּינֵנו,
חֹזֵר בְּמִיתָתוֹ שֶׁל שָׂנִי: